

S'ENFONSA A POC A POC, BENIGNAMENT

(sense títol)

S'enfonsa a poc a poc, benignament.
Ha rebut de la vida bon tractament.
Escarxofat a taula, vit prominent,
el matalàs, quan fos, li era avinent.
Si somreia amb els llavis adretament,
llevava a bells grapats minva i turment.
Amb una mà ara signa bon estament;
i de revés, amb l'altra, aquell argument
que per coure mongetes cal un foc lent.
S'enfonsa sense por, discretament,
digne com una ampolla i pacient.
Si arriba al cul del pou, direm: amén.